

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Благоевград, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, СЕДМИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гюлфие Яхова

при участието на секретаря Илияна Стоименова
като разгледа докладваното от Гюлфие Яхова Търговско дело №
20231200900095 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ищците ЕТ „Н.-М. Х.“, Н. К. Х. и В. Т. Н. срещу ответника „С. Г. Г.“ ЕАД.

В исковата молба се сочи, че е образувано изпълнително дело № 111/2021 по описа на ЧСИ М.К., с рег. № 891, с район на действие ОС Благоевград, по което взискател е „С. Г. Г.“ ЕАД. Делото е образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 847/2011 по описа на РСП в полза на „ПИБ“ АД /ПИБ АД/, срещу ищците за заплащане на сума в размер на 26 075 38 лв. - главница, дължима по Запис на заповед, издаден на 03.01.2008 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 19.05.2011 г., както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 710,75 лв. и държавна такса в размер на 521,51 лв. Твърди се, че първоначално титуляр на изпълнителния лист е „ПИБ“ АД, който е образувал изпълнително дело № 599/2011 по описа на ЧСИ А.Ц., с рег. № 701. Соци се, че по изпълнителното дело са извършени редица изпълнителни действия. На 24.08.2020г. с разпореждане на ЧСИ Ц. ответникът е конституиран като взискател по делото. На 13.11.2020 г. ЧСИ Ц., на основание чл. 438, ал. 1, т. 8 ГПК с Постановление е прекратил изпълнителното производство, като е приел, че са изтекли повече от две години, без взискателят да е поискал извършването на изпълнителни действия. По същия изпълнителен лист е образувано второто изпълнително дело - № 111/2021 г. по описа на ЧСИ К..

Ищците сочат, че процесните вземания са погасени по давност, която в случая е кратката тригодишна давност. Соци се, че от наложените запори на

банкови сметки на 31.10.2011г. до 31.10.2016г. не са били искани и предприемани изпълнителни действия. Ето защо се сочи, че е налице хипотезата на чл. 439 ГПК.

На следващо място се твърди, че новият взискател – ответника по делото, е конституиран незаконосъобразно, тъй като не е издаван изпълнителен лист в негова полза. Липсва правоприемство по смисъла на чл. 429, ал. 1 ГПК, за което се излагат подробни доводи и съображения, цитира се и съдебна практика. Соци се, че след като е сключен договор за цесия е погасено правото на принудително изпълнение по процесния изпълнителен лист.

Прави се искане да се признае за установено по отношение на ответника, че ищците не дължат сумите предмет на принудителното изпълнение. Претендират се разноси.

От ответника е постъпил писмен отговор, с който предявените икове се оспорват изцяло. Не се спори по това, че първоначално изпълнителното дело е образувано въз основа на изпълнителен лист от взискателя „ПИБ“ АД срещу ищците за посочените в исковата молба суми. Соци се, че по това изпълнително дело са извършени множество изпълнителни действия. Твърди се, че в случая погасителната давност следва да е пет, а не три години. Соци се, че давността не е изтекла, за което се излагат подробни доводи и съображения. Твърди се, че са били налице всички законови предпоставки за встъпване като взискател на новия кредитор на вземанията, въз основа на извършената цесия.

Прави се искане за отхвърляне на предявените икове. Претендират се разноси.

От страна на ищците е постъпила допълнителна икова молба. Соци се, че погасителната давност е започнала да тече от 31.10.2011г. и е изтекла на 31.10.2014г. Ответникът не притежава правото на принудително изпълнение на паричните вземания по издадения изпълнителен лист, като в тази насока е цитирана съдебна практика.

Допълнителен писмен отговор от ответника в предвидените за това срокове не е подаван.

Настоящата съдебна инстанция, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото писмени доказателства и изисканите копия на изпълнителни дела и по вътрешно убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.09.2011г. по молба на взискателя „ПИБ“ АД е образувано изпълнително дело № 599/2011г. по описа на ЧСИ А.Ц., срещу длъжниците ЕТ „Н.-М. Х.“, Н. К. Х. и В. Т. Н.. Делото е образувано по издаден изпълнителен лист от дата 20.05.2011г., с който ЕТ „Н.-М. Х.“, Н. К. Х. и В. Т. Н. са осъдени солидарно да заплатят на „ПИБ“ АД следните суми: 26 075 38 лв. - главница, дължима по Запис на заповед издаден на 03.01.2008г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 19.05.2011 г., както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 710,75 лв. и държавна такса в размер на 521,51 лв. Изпълнителният лист е издаден въз основа на заповед за

изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК, постановена по ч.гр.д. № 811/2011г. по описа на РСП.

По образуваното изпълнително дело са предприети редица изпълнителни действия. Конкретно след дата 26.06.2015г. също са извършвани изпълнителни действия. На 14.07.2017г. е депозирана молба от вискателя „ПИБ“ АД за налагане на заповед върху трудовото възнаграждение на длъжника М. Г. Х.. Във връзка с постъпилата молба е изпратено заповедно съобщение до работодателя „Б. ...“ ЕООД от дата 21.07.2017г., получено на 10.08.2017г. На 18.08.2020г. е подадена молба от „С.Г.Г.“ ЕАД за конституиране в качеството му на вискател на мястото на „ПИБ“ АД поради извършено прехвърляне на вземанията по издадения изпълнителен лист. С разпореждане от дата 24.08.2020г. новият вискател е конституиран на мястото на стария. С постановление от дата 13.11.2020г. /влязло в сила на 30.11.2020г./ изпълнителното производство по образуваното изпълнително дело е прекратено поради настъпила перемпция.

Впоследствие по същия изпълнителен лист е образувано ново изпълнително дело на дата 09.02.2021г. - № 111/2021г. по описа на ЧСИ М.К.. С молбата вискателят „С.Г.Г.“ ЕАД е възложил извършване на изпълнителни действия по чл. 18 ЗЧСИ. Впоследствие са наложени заповеди на вземания на длъжниците от дати 21.07.2021г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Предявените отрицателни установителни иски по чл. 439, ал. 1 ГПК са неоснователни.

На първо място по делото не се установи изтичането на необходимата погасителна давност за погасяване на вземанията по издадения изпълнителен лист.

В случая е приложима общата петгодишна погасителна давност, а не тригодишната, каквито са твърденията на ищците. Установено е по делото, че вземанията са предмет на издадена заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК. Съгласно чл. 117, ал. 2 ЗЗД когато вземането е установено със съдебно решение погасителната давност за вземането е пет години. Влязлата в сила заповед за незабавно изпълнение е приравнена по правни последици на съдебното решение за установяване на вземане, с оглед СПН, поради което и в този случай давността е същата – пет години. В посочения смисъл са: Определение № 2869/05.10.2023г. на ВКС по гр. дело № 581/2023г. III ГО, ГК; Определение № 50250/06.07.2023г., постановено по гр. дело № 3880/2021г. III ГО, ГК. Без значение е обстоятелството, че заповедта по чл. 417 ГПК е издадена въз основа на запис на заповед. Щом е налице издадена заповед в иницирано заповедно производство давността е винаги петгодишна. В посочения смисъл е Определение № 60523/24.06.2021г. на ВКС по гр. дело № 3532/2020г. IV ГО.

В конкретния случай давността е започнала да тече от 26.06.2015 г. С Тълкувателно решение № 3/2020г. от 28.03.2023г. на ОСГТК, е прието, че докато е траел изпълнителният процес относно вземанията по образувани

преди обявяването на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС, изпълнителни дела, давност за тези вземания не е текла. За тях давността е започнала да тече от 26.06.2015 г., от когато е обявено за загубило сила ППВС № 3/1980 г. В настоящия случай изпълнително дело № 599/2011г. е образувано през 2011г., следователно до 26.06.2015 г. давност не е текла. След посочената дата давността е прекъсвана и от всяко прекъсване е започвала да тече нова такава.

За пълнота следва да се отбележи, че и преди дата 26.06.2015 г. давността е прекъсвана многократно, тъй като видно от приложеното изпълнително дело са извършвани редица изпълнителни действия, прекъсващи давността /наложена възбрана на недвижим имот на 31.10.2011г.; налагане на запори върху вземания на длъжника от дати 31.10.2011г./ вкл. е налице признаване на задълженията от страна на длъжниците, което по смисъла на чл. 116 б. "а" ЗЗД също прекъсва давността /вж. молба на лист 76 от изпълнителното дело № 599/2011г. на ЧСИ Ц./.

След като давността е започнала да тече от дата 26.06.2015 г., то същата е следвало да изтече на 26.06.2020г. Преди последната дата обаче е налице прекъсване на давността.

На 14.07.2017г. е подадена молба от вискателя, с която е направено искане за налагане на заповор върху трудово възнаграждение на единия от длъжниците – М. Г. Х.. Представени са доказателства, че лицето е в трудови правоотношения с Б. ... ЕООД. На 21.07.2017г. е изпратено заповорно съобщение, получено от работодателя на 10.08.2017г. От този момент давността се смята прекъсната. Без значение за прекъсването на давността е обстоятелството дали са постъпвали суми от работодателя, както и дали действително трудов договор е бил подписан. Представени са доказателства, че трудов договор е регистриран, както и че е наложен заповор по искане на вискателя. Последното изпълнително действие безспорно прекъсва давността. Съгласно т. 10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015г. давността се прекъсва с всяко действие по принудително изпълнение, като от момента на последното започва да тече нова давност. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ също прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи. По силата на цитираното тълкувателно решение изпращането на заповорно съобщение до трето задължено лице прекъсва давността, като не е необходимо да има действително осребряване по извършения изпълнителен способ. Ето защо с изпращането на заповорно съобщение до работодателя е прекъсната давността за цялото вземане, по което ищите са солидарни длъжници.

Ново прекъсване на давността е реализирано с изпращането на заповорни съобщения на 21.07.2021г. до ПИБ АД; Ю.Б., Б. ДСК ЕАД; ЦКБ АД по изп. дело 111/2021г., с които са наложени запори върху всички вземания на длъжниците. Част от задължените лица са изпращали и писмени отговори за наложените запори до ЧСИ. От 2021г. до подаване на исковата молба през 2023г. не е изтекъл изискуемият петгодишен давностен срок, поради което вземанията не са погасени по давност.

На следващо място са неоснователни оплакванията на ищеца относно това, че неправилно „С.Г.Г.“ ЕАД е конституиран като взискател по делото, поради което и само на това основание предявените иски се явявали основателни. Видно от приложено изпълнително дело № 599/2011г. на ЧСИ А.Ц. на 18.08.2020г. е подадена молба от „С.Г.Г.“ ЕАД, с която е направено искане посоченото лице да бъде конституирано като взискател на мястото на първоначалния такъв, на основание сключен договор за цесия, който е приложен по делото. С разпореждане от дата 24.08.2020г. на осн. чл. 429, ал. 1 ГПК цесионерът „С.Г.Г.“ ЕАД е конституиран като взискател на мястото на цедента „ПИБ“ АД

Правилно се сочи в исковата молба, че надлежни страни в изпълнителния процес са лицата, които са посочени в изпълнителния лист като кредитор и длъжник по вземането. Разпоредбата на чл. 429, ал. 1 ГПК обаче урежда изключенията от това правило, като регламентира разпространето на субективните предели на изпълнителния лист и спрямо лица, които не са посочени в него, но притежават надлежна легитимация да поискат образуване на изпълнително дело с представяне на изпълнителния лист, в който не фигурират, както и да поискат заместването на взискателя по изпълнително дело, образувано по молба на кредитора по изпълнителния лист, както е сторено в настоящия случай. Съгласно разпоредбата на чл. 439, ал. 1 ГПК наследниците и частните правоприменици на взискателя, както и поръчителят и солидарният съдлъжник, които са платили дълга, могат да искат изпълнение въз основа на издадения в полза на взискателя изпълнителен лист. Приемството, съответно плащането от поръчителя или съдлъжника, се установява с писмени доказателства. Предвид посочената разпоредба цесионерът, в качеството си на частен правоприменик ще може да се ползва от издадения в полза на цедента изпълнителен лист (в този смисъл е Решение № 243/2017 г по т. д. № 3501/2015 г. на ВКС, I т. о.).

Независимо в коя хипотеза - на универсално или частно правоприменение, вкл. суброгация в правата на кредитора /в случаите на платил дълга поръчител или друг солидарен длъжник/, новият взискател придобива правото на вземане и встъпва в правото на принудително изпълнение на първоначалния взискател - кредитор по изпълнителния лист, а при вече образувано изпълнително дело - и в неговото процесуално качество и положение /приемство в процеса/. Ето защо в случая цесионерът, сключил договор за цесия с първоначалния взискател, е конституиран правилно на мястото на стария взискател и при вече образуваното изпълнително дело е налице приемство в процеса, т. е изпълнителното дело продължава с участието на частния правоприменик – цесионера „С.Г. Г.“ ЕАД.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че самото искане за конституиране на правоприменика като взискател, респ. конституирането му от съдебния изпълнител в хода на висящото изпълнително дело, не представлява по своята същност изпълнително действие и не води до прекъсване на погасителната давност за вземането. Прекъсване на погасителната давност ще настъпи, само ако в молбата за конституиране на правоприменика като взискател е посочен и изпълнителен способ за

осребряване на имуществото на длъжника, т. е. изрично е поискано извършването на валидно изпълнително действие. Този изпълнителен способ може да е нов или да е подновено искането на първоначалния взыскател, но следва да е изрично обективизирано в молбата до съдебния изпълнител.

В посочения по-горе смисъл е Решение № 50094 от 16.11.2023 г. на ВКС по т. д. № 770/2022 г., I т. о., ТК, докладчик съдията А.Х..

С оглед на изложеното по-горе предявените отрицателни искове са неоснователни и като такива ще следва да се отхвърлят.

Поради неоснователността на исковите претенции ще следва ищците да бъдат осъдени да заплатят на ответника разноски по делото, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2400 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни исковите на ЕТ „Н-..М. Х.“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. П., ул. “...”, представлявано от М. Г. Х., Н. К. Х., ЕГН ***** с постоянен адрес гр. П., ул. “...”, ет. ... и В. Т. Н., ЕГН ***** с постоянен адрес гр. П., ул. “...”, ет. ... за установяване, че не дължат на „С. Г. Г.“ ЕАД, с ЕИК ... със седалище и адрес на управление гр. С., район „В.“, ул. Р.П.К. ... представлявано от изпълнителният директор Ю.Б.Ц., солидарно сумите по изпълнително дело № 111/2021г. при ЧСИ М.К. с район на действие Окръжен съд Благоевград, както следва: 26 075.10 лева - главница, дължима по Запис на заповед, издаден на 03.01.2008г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 19.05.2011г. както и 710.75 лева - присъдено адвокатско възнаграждение и сумата от 521,51 лева - разноски по делото за държавна такса.

ОСЪЖДА ЕТ „Н-..М. Х.“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. П., ул. “...”, представлявано от едноличния търговец М. Г. Х., Н. К. Х., ЕГН ***** с постоянен адрес гр. П., ул. “...”, ет. ... и В. Т. Н., ЕГН ***** с постоянен адрес гр. П., ул. “...”, ет. ..., да заплатят на „С. Г. Г.“ АД, с ЕИК ... със седалище и адрес на управление гр. С., район „В.“, ул. Р.П.К. ... представлявано от изпълнителният директор Ю.Б.Ц., сторените по делото разноски в размер на 2400 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____